

23. מוסריות

כמו ענן שחור המבשר סערה הוא מתעבה מעל לאנושות.

האוויר מחניק.

יכולתה של בינת-הלב אצל האדם הבודד פועלת בעצלות תחת לחצו של האוויר הדחוס.

רק העצבים, המשפיעים על התחושות והדחפים הבסיסיים של הגוף, מתוחים עד קצה הגבול.

מגורים באופן מלאכותי על-ידי טעויות החינוך השקרי, ההנחות השגויות וההונאה העצמית.

האדם של היום אינו מתפקד כרגיל בהקשר זה, אלא הוא נושא בגופו דחף מיני חולני, מועצם כמעט פי עשר, מתוכו הוא מנסה לבנות לעצמו, במאות צורות ודרכים כת, שמן ההכרח שתדרדר את האנושות כולה אל הכיליון.

עם הזמן, תהיה לכך השפעה מידבקת ומזהמת, כמגפת-הדבר, על אלו שעדיין ינסו לאחוז נואשות באידיאל כלשהו, הנחבא בהכרתם המעורפלת למחצה.

הם פושטים אמנם את ידיהם קדימה בעיניים כלות, אולם שוב שומטים אותן מטה, חסרי-תקווה, מבולבלים, כשמבטם תועה לעבר סביבתם.

בחוסר-אונים משתק הם צופים באימה, באיזו מהירות עצומה מיטשטשת התמונה הברורה של ההבדל בין מוסריות והיעדר-מוסריות, כושר-השיפוט אובד, ויכולת-התפישה משתנה כך, שהאדם מוכן היום, במהירות רבה, לקבל כטבעיים ומובנים מאליהם, דברים שעד לפני זמן-לא-רב היה דוחה מעליו בשאט-נפש ובלא כל פקפוק.

ואולם בעוד זמן קצר תימלא הכוס עד גדותיה.

התעוררות איומה עומדת להגיע!

כבר כעת היא חולפת על-פני ההמונים מחוקי-התודעה הכופפים ראשם בבושה פתאומית, בתנועה מוכנית ובלתי-מודעת.

חוסר-ביטחון אוחז לרגע בליבם של אחדים; אך להתעוררות, להבנה הבהירה של מניעיהם הבלתי-כשרים, לכדי-זה אין הדבר מגיע.

קנאות כפולה ומכופלת ניטעת בהם לאחר-מכן, כמו על-מנת לנער מקרבם את אותה "חולשה" או "התקשרות אחרונה" אל התחושות הנושנות.

ההתקדמות דורשת את מחירה. התנועה, על-כל-פנים, יכולה להתבצע בשני הכיוונים.

כלפי מעלה, או כלפי מטה.

כפי שיבחר האדם.

וכפי שנראה כעת, התנועה עושה דרכה כלפי מטה במהירות בלתי-רגילה.

הפגיעה תמחץ את אלו הנחפזים מטה, כאשר תגיע השעה, משום שהם צפויים להתנגש בחיץ קשה.

באטמוספירה המחניקה הזו הולכים ענני-הסערה ומתעבים, בחשרות קודרת.

בכל רגע צפויה קרן-הברק לפגוע, לחתוך את האפלה ולהאירה, ולשפוך את אורה הלוהב על הפינות הנחבאות ביותר, ללא רחמים ובחדות שיישאו עמם שחרור עבור כל אלו הכמהים לאור ולבהירות, ואולם לאלו שאין בנפשם שאיפה לאור, הם יביאו את כיליונם.

ככל שישתהו עננים אלו זמן רב יותר, וישחירו ויתעבו, כך גם בהיר ומבעית יותר יהיה הברק שיחוללו.

החלשים, דלי-האוויר, שטופי-הזימה שתאוותנותם חבויה בין קפלי נרפות-רוחם, הללו ייכחדו; שכן קרן-הברק הראשונה תביא עמה, מדרך הטבע, גם זרימת אוויר חדש ורענן, הנושא עמו חיים חדשים.

בבהירותו הקרה של האור יופשטו פתאם, לעיני האנושות הנדהמת, כל התפרצויות הדימיון האפל מכל זוהרן המלאכותי.

הלם הסופה העוצמתית יגרום להתעוררות הנפשות, וזרם מימיה-החיים של האמת המזוככת יוכל לשטוף דרכה כדי להשקות את האדמה הרפויה.

יום-השחרור מפציע. שחרור מן הכישוף בן אלפי-השנים של חוסר-המוסריות, שהגיע כעת למלוא פריחתו.

הביטו בעצמכם!

ראו את הספרים, הריקודים, הלבוש!

הזמן הנוכחי, יותר מאי-פעם, עושה כל שביכולתו, על-ידי טשטוש הגבולות שבין שני המינים, להעכיר - בהתאם לתוכנית - את טוהר בינת-הלב, לעוותה ולסלפה באמצעות מסכות מוליכות-שולל, ולהחניקה לחלוטין בכל מקום אפשרי.

ריבוי הספקות משתק את האנשים באמצעות נאומים גבוהים, שאם נבחן אותם לעומקם, נגלה שאינם נובעים אלא מן הדחף המיני הרוטט והתשוקה להזינו בגירויים חדשים, באינספור דרכים, במיומנות או בחוסר-מיומנות, בגלוי או בהיחבא.

הם מדברים על היפתחות אל החלום-האנושי החופשי והעצמאי, על פיתוח ההתגבשות הפנימית, על תרבות-הגוף, על יופיו של העירום, על התעמלות מעודנת, על חינוך להפצת המסר:

"הן הכל טהור לטהורים!", ובקצרה:

העלאת המין-האנושי על-נס, על-ידי זניחתה של "הצניעות", כדי ליצור את האדם האציל והחופשי שיישא על כתפיו את העתיד!

ואוי למי שיעז לומר אחרת!

אדם בעל תעוזה כזה ייסקל מיד במטח-אבנים, בטענות והאשמות מן הסוג לפיו רק בעל מחשבות מלוכלכות יוכל "למצוא אמת" כלשהי בכל זה.

מערבולת מטורפת של מים מעופשים, ממנה פושה ומתפשטת אווירה רעילה, כמו הרעלת מורפיום הגורמת בלבול-דעת והזיות, שאליה מניחים לעצמם להישטף אלפים ואלפי-אלפים ללא-הרף, עד שהם צוללים אל התהום בריפיון-חושים.

האח מנסה ללמד את אחותו, הילדים את הוריהם.

כסופה גואה הוא שוטף מעל כל האנשים, והגלים נשברים בעוצמה במקום בו ניצבים עדיין אנשים זהירים אחדים, כסלע בודד בלב-ים.

אליהם נצמדים רבים, שכוחם שלהם מאיים לעזוב אותם בסחף המערבולות.

נעים לראותן, את הקבוצות הקטנות הללו, עומדות נטועות כנאות-מדבר.

ממש כמו אלו, המזמינות את הנודד, שהצליח להכניע במאמץ רב את האיום המשחית, להתרענן, לנוח ולהתאושש.

ההטפות הנישאות כיום להתקדמות, מאחורי כל גלימות-ההסוואה היפות, אינן אלא קידום מצועצע של היעדר-בושה, הרעלתה של כל בינת-לב גבוהה יותר באדם.

המגפה הגדולה ביותר בה נתקלה האנושות מעודה.

וכמה מוזר: נראה שכה רבים כמו המתינו במיוחד לתירוץ אמין כלשהו שיאפשר להם להשפיל את עצמם לדרגה של חיות, ואנשים רבים-מספור מקדמים זאת בברכה!

ואולם מי אשר מכיר את חוקי-הרוח הפועלים ביקום, יפנה בבושת-פנים מן הניסיונות הללו.

נבחר לדוגמה רק אחד מן התענוגות "הבלתי-מזיקים" הללו:

"הרחצה המעורבת".

"הן הכל טהור לטהורים!", צלילו של המשפט כה יפה, שהאדם מרשה לעצמו לכלול דברים רבים תחתיו.

הבה נתבונן לרגע במהלכים הפשוטים ביותר של המרחב האת'רי המתקיימים ברחצה מסוג זה. נניח שבבריכה נמצאים שלושים אנשים בני שני המינים, ומתוכם עשרים ותשעה הם אכן בעלי כוונות טהורות לחלוטין.

הנחה זו היא לחלוטין בלתי-מציאותית, משום שההיפך יהיה נכון יותר, ואפילו אז - נדיר ביותר. אולם נניח כך בכל-זאת.

האחד הזה, השלושים במספר, כתוצאה מן המראה, עולות בו מחשבות בלתי-טהורות, אף שמבחינה חיצונית ייתכן והתנהגותו תהיה ללא-דופי.

מחשבות אלו מתגשמות מיד במרחב-האת'רי לכדי צורות-מחשבה חיות, נמשכות אל מושא מבטיו, ונקשרות אליו.

זהו חילול-הטוהר, אחת היא אם הגיע הדבר לכדי ביצוע מעשה בפועל או לא!

האדם אליו נדבקה הזוהמה הזו יוסיף לשאת אותה עמו, והיא מצידה תוסיף למשוך אליה צורות-מחשבה שגויות נוספות.

כך יהפוך המרחב סביבה דחוס יותר ויותר, וסופו שיהיה בעל השפעה מטעה וירעיל את האדם, כמו צמח טפיל החונק למוות גם את העץ הבריא ביותר.

אלו הם מהלכיהם במרחב האת'רי של הרחצה המשותפת, משחקי-החברה, הריקודים ודברים רבים אחרים שהם "בלתי-מזיקים" לכאורה.

כעת, יש לקחת בחשבון, שאל מרחצאות ותענוגות אלו, מגיעים בכל מקרה כל אותם המבקשים דבר-מה, שיעורר ויגרה את מחשבותיהם ורגשותיהם במיוחד, באמצעות אותה תצוגה!

לא יקשה להסביר על-כן איזו זוהמה מתרבה בצורה זו, בלא שניתן יהיה להבחין בה בצורה חיצונית בחומריות-הגשמית.

עוד מובן מאליו, שעננים אלו של צורות-מחשבה חושניות, המתרבים ומתעבים ללא-הרף, יהיו חייבים להשפיע עוד ועוד על אינספור אנשים, אשר כשלעצמם אינם מחפשים דברים מסוג זה.

ובהם עולות מחשבות דומות, תחילה חלשות, ההולכות ומתגברות ומקבלות חיים משל עצמן, וניזונות מאותו סוג של "קידמה" בסביבתן, וכך גולשים הם בזה אחר זה אל תוך הזרם האפל והדחוס, בו מתערפלות יכולות-תפישתם של טוהר ומוסר אמיתיים, עד שלבסוף נמשך הכל אל עומקו של האופל המוחלט.

בראש ובראשונה יש לסלק מן הדרך הזדמנויות וריגושים אלו המתפשטים ונפוצים.

הם אינם אלא מצע-גידול עבור האנשים הבלתי-מוסריים להשליך אליה את תולעי-המגפה של מחשבותיהם, שם הן צומחות ומתפשטות ומרעילות את האנושות כולה, ומכשירות שטחי-בור נוספים, עד שלבסוף ייוותר רק שדה אחד גדול של עשבים-שוטים, מהם עולה אד רעיל המזהם את האוויר וחונק אף את האדמה הטובה.

עקרו עצמכם מתוך הרוש הזה, שהשפעת אדי-הרעל שלו מדמה את האון, ואולם למעשה גורמת לטשטוש וכיליון בלבד!

כמובן, אף שעצוב, שבראש ובראשונה מדובר במין-הנשי החורג מכל קנה-מידה, ולבושו ירד, בצורה חסרת-מצפון לחלוטין, עד למדרגת בית-בושת.

דבר זה אינו אלא מוכיח את נכונות הצהרתי בכל הנוגע למהלכי המרחב-האת'רי.

בדיוק האישה, באופייה וביכולת בינת-לבה, שהיא באופן טבעי חזקה יותר, היא הסופגת ראשונה, ובצורה מעמיקה יותר, רעל זה מעולם צורות-המחשבה במרחב האת'רי שזוהם, אף בלא שתהיה מודעת לכך.

היא חשופה יותר לסכנות אלו, ולכן גם נפגעת ראשונה וחורגת בלא כל הבנה מעבר לכל גבול במהירות ראויה-לציון.

לא לחינם נאמר:

”כשאשה יוצאת לתרבות רעה, חמור הדבר מאשר אצל גבר!” ואמירה זו תקפה בכל מאפיין, בין אם באכזריות, בשנאה או באהבה!

מעשיה של האישה יהיו תמיד תוצאה של המרחב-האת'רי הסובב אותה!

ללא-ספק קיימים יוצאים-מן-הכלל. גם לא ניתן לנקות את האישה מאחריות אישית; שכן באפשרותה להתבונן ברשמים השועטים לעברה ולהסיט את רצונה ומעשיה על-פי חפצה, אם... היא אכן חפצה!

העובדה שלא כך קרה אצל הרוב, היא שגיאתו של המין-הנשי, הנעוצה אך ורק בבורותו המוחלטת בעניינים כגון זה.

ואולם עבור הזמן הנוכחי גרוע הדבר, שכן האישה מחזיקה בידיה, למעשה, אף את עתיד העם. היא מחזיקה בו משום שמצבה הרוחני הוא מכריע מזה של הגבר מבחינת השפעתה על הצאצאים.

איזו הידרדרות חייב על-כן העתיד להביא עלינו!

בלתי-נמנעת!

לא ניתן יהיה לעוצרה בנשק, כסף או תגליות. ואף לא באמצעות טובין או מדיניות מלומדת. לשם-כך יידרשו אמצעים מעמיקים ומכריעים יותר.

על-כל-פנים, האישה אינה נושאת לבדה באשמה העצומה הזו. היא תהיה תמיד רק תמונת-מראה נאמנה לאותו עולם של צורות-חשיבה המתעבה מעל בני-עמה.

אל לנו לשכוח זאת.

רחשו כבוד והוקרה לאשה ככזו, ואז היא תוכל להתעצב בהתאם, ולהפוך למה שאתם רואים בה, ועל-ידי כך תסייעו בהעלאת כל בני-עמכם!

אך קודם-לכך חייב להתרחש בקרב הנשים תהליך השתנות גדול.

כפי שהן בעת, הריפוי יוכל להתבצע רק על-ידי ניתוח יסודי הכולל פעולות חודרניות אלימות ובלתי-מתפשרות, שבאמצעותן יורחקו ויישרפו כל הסרחים-העודפים בחיתוך חד.

אחרת הם עלולים לכלות גם את כל החלקים שעדין בריאים.

לעבר מתקפה הכרחית זו על האנושות כולה דוחק כעת הזמן בלא-מעצור, מהר יותר ויותר, וסופם שיבצעו אותו בעצמם!

התהליך יהיה כואב, מבעית, ואולם התוצאה תהיה הבראה.

רק אז יגיע המועד בו ניתן יהיה לדבר על מוסריות.

היום יפלו דברים אלו על אזניים-ערלות, כאילו היו זעקה האובדת בשאון-הסערה.

ואולם כאשר תחלוף שעתו של מגדל-החטאים הבבלי לקרוס, משום הריקבון הפנימי העצום, אז הפנו את שימת-לבכם אל המין-הנשי!

מעשיהן ישקפו תמיד את הדרך בה אתם פועלים, משום שיכולתה המעודנת של בינת-ליבן מגשימה אל תוך החיים את אשר מבקשות צורות-המחשבה.

הנסיבות יעניקו לנו גם וודאות לכך שבחשיבה טהורה והאזנה לבינת-הלב, הנשיות תהיה הראשונה להרקייע אל עבר אותו אידיאל שאנו רואים בו כאצילות אנושית.

אז תבהיק המוסריות בכל זוהרו של הטוהר!

